

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 42/21
Люксембург, 17 март 2021 г.

Решение по дело C-64/20
UH/An tAire Talmhaíochta Bia agus Mara, Éire agus An tArd-Aighne

Юрисдикция на държава членка е длъжна да упражни правото, което ѝ предоставя националното законодателство, да установи, че тази държава е транспонира неправомерно директива на Съюза и че е длъжна да предприеме действия, за да поправи това положение

Споменатата юрисдикция не може да не вземе под внимание задължението на тази държава членка за транспониране на директивата, с мотива че това транспониране е несъразмерно поради предстоящо изменение на изискванията по правото на Съюза

UH, ирландски гражданин с майчин език ирландски и родом от Gaeltacht de Galway (област Голуей, Ирландия) констатира, че придружаващата ветеринарните лекарствени продукти информация е само на английски език. Според него обаче Директива 2001/82¹ изисква тази информация да бъде и на двата официални езика на Ирландия, а именно на ирландски и на английски. На 14 ноември 2016 г. UH иска от Ard-Chúirt (Висш съд, Ирландия) да установи, че Ирландия е транспонира неправомерно тази директива и че следователно е длъжна да измени законодателството си.

Ard-Chúirt констатира, че ирландското законодателство относно етикетирането и листовките на ветеринарните лекарствени продукти не отговаря на установените с директивата изисквания по отношение на езиците и че следователно е налице нарушение на член 288 ДФЕС². При все това обаче запитващата юрисдикция отбелязва, че предвиденият да влезе в сила на 28 януари 2022 г. Регламент 2019/6³ допуска данните на външните опаковки, първичните опаковки и листовките на ветеринарните лекарствени продукти да бъдат посочени на ирландски или на английски език. С оглед на това тя счита, че жалбоподателят би имал само ограничена и временна полза от изменение на ирландското законодателство с цел спазване на директивата, докато доставчиците и дистрибуторите на ветеринарни лекарствени продукти биха били изложени на затруднения, които биха могли да доведат до тежки последици за здравето на животните и за икономическото и социалното положение в Ирландия.

В отговор на отправеното му от тази юрисдикция преюдициално запитване **Съдът приема, че член 288 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална**

¹ Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година относно кодекса на Общността за ветеринарните лекарствени продукти (ОВ L 311, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 31, стр. 20), изменена с Директива 2004/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. (ОВ L 136, 2004 г., стр. 58; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 44, стр. 140). Директива 2001/82 предвижда по-специално, че върху опаковките или външните опаковки на ветеринарните лекарствени продукти задължително трябва да се посочат определени данни, като например наименование, концентрация, форма, активни вещества, партиден номер, номер на разрешителното, вид животни и дозировка. Съгласно член 58, параграф 4 от Директивата тези данни се посочват „на езика или езиците на държавата, в която се пуска на пазара“.

² Член 288, параграф 3 ДФЕС предвижда, че „директивата е акт, който обвързва по отношение на постигането на даден резултат от държавите членки, до която е адресиран, като оставя на националните власти свобода при избора на формата и средствата за постигане на този резултат“.

³ Регламент (ЕС) 2019/6 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 година относно ветеринарните лекарствени продукти и за отмяна на Директива 2001/82 (ОВ L 4, 2019 г., стр. 43). Член 7, параграф 1 от този регламент предвижда, че задължителните данни се посочват на „официален език или езици на държавата членка, в която ветеринарният лекарствен продукт се предоставя на пазара“.

юрисдикция, която в предвиденото за целта от националното право производство установи, че съответната държава членка не е изпълнила задължението си за правилно транспониране на Директива 2001/82, да откаже — с мотива че националното законодателство ѝ изглежда в съответствие с отменящия тази директива и приложим, считано от 28 януари 2022 г., Регламент 2019/6 — да постанови, че е установила неправилно транспониране на директивата от съответната държава членка и че последната трябва да предприеме действия, за да поправи това положение.

Преценка на Съда

Съдът припомня, че задължението на държавите членки да постигнат предвидения в директива резултат, както и задължението им да предприемат всички необходими мерки, общи или специални, за да осигурят изпълнението на това задължение, тежи върху всички органи на държавите членки, включително върху съдебните органи в рамките на тяхната компетентност⁴. Освен това Съдът констатира, че ирландското право допуска частноправни субекти да искат от съда да установи неправилно транспониране на директива на Съюза от Ирландия и задължението на последната да я транспонира, както и че националните юрисдикции могат да откажат да се произнесат в този смисъл на предвидени в същото това право основания.

В случая запитващата юрисдикция констатира, че Директива 2001/82 е неправилно транспонирана. **С оглед на това Съдът отбелязва, че обстоятелството, че ирландското законодателство явно вече е съвместимо с приложимия, считано от 28 януари 2022 г., Регламент 2019/6, не може да постави под въпрос констатацията за несъвместимост на това законодателство с правото на Съюза до тази дата, нито a fortiori да обоснове тази несъвместимост.** Всъщност до настъпването на момента, от който посоченият регламент отменя Директива 2001/82, разпоредбите ѝ продължават да бъдат задължителни. **Единствено Съдът може по изключение и поради императивни съображения за правна сигурност временно да отложи действието на норма от правото на Съюза по отношение на противоречащо ѝ национално право.**

Предвид това Съдът приема, че член 288 ДФЕС не допуска национална юрисдикция да не вземе под внимание задължението на своята държава членка за транспониране на директива, с мотива че транспонирането ѝ би било несъразмерно, тъй като би могло да се окаже скъпо или ненужно поради предстоящата отмяна на тази директива. Запитващата юрисдикция следва да предприеме всички общи или специални мерки, за да осигури постигането на предвидените в тази директива резултати, и да установи следователно исканото.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

⁴ В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 4, параграф 3, втора алинея ДЕС „държавите членки вземат всички общи или специални мерки, необходими за гарантиране на изпълнението на задълженията, произтичащи от Договорите или от актовете на институциите на Съюза“.